

Foto: Livetime Productions, Ramses Schouman, Evenement: Philips Amezing Concert 2005

Forum technische productie

"In Nederland zijn ze stapelgek"

Ze zijn bij evenementen de schakel tussen de verschillende technische disciplines. In het Arnhemse Gelredome schoven zes technisch producenten op uitnodiging van AV & Entertainment Magazine aan tafel om te praten over hun vak, (het gebrek aan uniforme) regelgeving en veel meer op het gebied van technische productie.

Arjan Bogers (Bogers Productions), Sammy Lakwijk van Brussel (Solid), Ed Overvest (Backstage), Rob Telgenkamp (EV'Hands) en Olivier Monod de Froideville en Jack van Deursen (Livetime Productions) ondernamen allemaal de tocht naar Arnhem om te discussiëren over hun werk. En over wat nou eigenlijk de toegevoegde waarde is van een technisch producent. "We zijn eigenlijk een toegevoegde dienstverlening", zegt Sammy Lakwijk van Brussel daarover. "Voor sommige grotere evenementen is dat onontbeerlijk, maar soms denk ik 'is

ons werk hier wel nodig'? Het gaat eigenlijk pas spelen bij grote producties. Groot is dan wel relatief, maar waar het om gaat is dat er veel moet gebeuren. We moeten gewoon écht wat te doen hebben." Olivier Monod de Froideville is het daar mee eens: "Het draait uiteraard om de toegevoegde waarde", zegt hij. "We voegen toe dat we de technische straatjes sturen en we zorgen bijvoorbeeld dat budgetten en dergelijke op de juiste manier worden verdeeld." Arjan Bogers vult hem aan: "Iedereen is zo druk bezig met zijn eigen werk dat ze niet

doordenken over wie er na hen nog op die plek zijn werk moet verrichten. Daar zijn wij dan de schakel tussen."

Vakkennis

"We houden alles in de gaten zodat iedereen zijn werk kan doen. We hangen er als het ware boven en houden overal toezicht op. Onze rol verandert de laatste tijd wel een beetje. Je krijgt steeds meer een adviserende functie terwijl het vroeger meer rouwdouwen en gewoon gáán was", vertelt Lakwijk van Brussel. "We voegen sim-

Rob Telgenkamp

Arjan Bogers

Ed Overvest en Sammy Lakwijk van Brussel

Jack van Deursen en Olivier Monod de Froideville

pel gezegd een stukje vakkennis toe", vult Ed Overvest hem aan. "Ons werk zit 'm eigenlijk voor 70% in de voorbereiding", legt Monod de Froideville uit. "Uitvoering bedraagt 20% en 10% bestaat voornamelijk uit het zetten van de laatste puntjes op de 'i' en afwerking. Ook moet je als technisch producent de lat eigenlijk altijd net wat hoger leggen dan de partijen die je meeneemt."

Meedenken

Eén van de vragen die vaak de kop opsteken wanneer het over technische productie gaat is de vraag wanneer een organisatie nou wel of niet een technisch producent in de arm moet nemen. "Het is niet zo dat je altijd duurder uit bent wanneer je een technisch producent inschakelt", vertelt Monod de Froideville. "Efficiënter werken scheelt namelijk veel geld en vaak kunnen we doordat we langlopende relaties met leveranciers hebben ook wat goedkoper inkopen bijvoorbeeld." Lakwijk van Brussel ziet dat ook zo: "Maar mensen die ons bij voorbaat al als 'extra kostenpost' zien, daar kunnen we sowieso al niet goed voor werken. Daar heb je het op voorhand al bij verbreed. Dat zijn overigens wel vaak de kleinere partijen", zegt hij. "Bij de kleintjes wordt inderdaad vaak zo gedacht", bevestigt Arjan Bogers. "Elke man die daar extra rondloopt

drukt dan op het budget. Maar we doen inderdaad wel al meer dan voorheen. Je denkt al mee bij het ontwerp en denkt ook na over decor en dergelijke", gaat hij verder. "Dat is ons grote voordeel", haakt Overvest daar op in. "We zitten in hetzelfde pand als ID&T, onze grootste opdrachtgever. We kunnen dus in een heel vroeg stadium meedenken over de plannen", legt hij uit. "Daar moet je dan wel de mogelijkheid voor krijgen bij de opdrachtgever, want dat is niet altijd vanzelfsprekend", reageert Jack van Deursen. "Het draait allemaal om het efficiënter maken van de productie. Als dat lukt dan kan het zomaar zijn dat je een halve dag minder nodig hebt voor de opbouw. Dat scheelt een opdrachtgever een hoop geld." Soms kiezen opdrachtgevers in hun zoektocht naar de meest goedkope oplossingen. Maar erg verstandig is dat vaak niet menen de technisch producenten. Lakwijk van Brussel: "Goedkoop wordt dan uiteindelijk toch vaak duurkoop. Opdrachtgevers komen daar later vaak toch weer op terug." Rob Telgenkamp ziet dat ook: "Het komt meestal toch wel weer terug bij de jongens die er écht verstand van hebben, maar vervelend is het wel."

Participeren

"Wij doen zelf puur technische productie", vertelt Lakwijk van Brussel. "We participe-

ren dus niet in evenementen, zoals Bogers bijvoorbeeld wel doet. We kiezen daar bewust voor. Telgenkamp doet het bijvoorbeeld ook. Ze creëren hun eigen werk wat ze vervolgens kunnen produceren", legt hij uit. "Dat kan lucratief zijn", meent Monod de Froideville. "Maar dat maakt het ook meteen risicovol. Risico en rendement hangen dan samen." Rob Telgenkamp legt zijn werkwijze uit: "Ik maak altijd een 'worst case scenario' en een break. Het kan mooi uitpakken, zoals bij het Piratenfestijn hier in het Gelredome, maar het kan ook tegenvallen. Dynamo viel vorig jaar bijvoorbeeld wel tegen, maar dat is het risico dat je neemt. Het is ook zo dat je wanneer je niet participeert in een evenement meer een speelbal bent. Je kunt dan zelf niks bepalen." Lakwijk van Brussel beaamt dat: "Als de kaartverkoop dan bijvoorbeeld tegenvalt dan kloppen ze bij je aan dat je het voor minder moet doen. Maar als de kaartverkoop dan eens alle verwachtingen overtreft, dan komen ze echt niet bij je aanzetten met de mededeling dat je meer krijgt. Dan is het ineens wel een bepaald bedrag."

Leveranciers

Ook technisch producenten moeten uiteraard voortdurend afwegingen maken. Met welke leveranciers doen ze hun klussen en hoe trouw zijn ze aan die leveran-

ciers? "Je moet je leveranciers gewoon kennen", meent Lakwijk van Brussel. "Het gevaar zit 'm eigenlijk in de koekenbakkers die alles erbij pakken. Het wordt gevaarlijk als een cateraar straks de technische productie staat te doen. Het zal niet de eerste keer zijn dat ik een cateraar bij de Gamma zie staan om een zak haken te halen die nooit het werk aankunnen waar ze dan voor gebruikt gaan worden. Je moet er wel verstand van hebben natuurlijk", gaat hij verder. "We kennen de kracht van de leveranciers", vertelt Monod de Froideville. "We kijken bovendien ook naar welke leverancier het best bij een bepaalde productie past. De ene klus kan goed bij JVR passen, terwijl je voor een andere klus misschien beter bij Hulskamp terecht kan. Daar moet je volgens mij ook naar kijken." Volgens Telgenkamp is het werk ook nog altijd 'people business'. "Elkaar wat gunnen, daar valt of staat de hele business mee. Soms vragen mensen ook wat we nou eigenlijk precies doen. 'Wij zijn een keer in de sloot gelopen en nu zorgen we ervoor dat jou dat niet gebeurt', zeg ik dan."

Stapelgek

Uniforme regelgeving bestaat er niet binnen hun vakgebied, maar volgens de technisch producenten zou het niet verkeerd

zijn wanneer daar iets aan gedaan zou worden. "De controle en regelgeving verschilt per gemeente. Of eigenlijk zelfs per stadsdeel", vertelt Bogers. Volgens Lakwijk van Brussel is de regelgeving in twee delen op te splitsen: "Je hebt regels ten bate van de veiligheid van de bezoekers en de mensen die moeten werken. Dat is uiteraard helemaal goed. Maar je hebt ook de truttige kant van de regels. Dat je in een bepaalde maand op een bepaalde plek niet terecht kunt omdat er een maand later een vogel moet broeden bijvoorbeeld. Eén individu kan eigenlijk een heel evenement tegenhouden", vertelt hij. Rob Telgenkamp zet de opmerking van Lakwijk van Brussel nog verder kracht bij: "Ze zijn in Nederland op dat gebied stapelgek", meent hij namelijk. "Met Dynamo wilden we bijvoorbeeld een camping inrichten in een verderop gelegen weiland. Nu is het in Nederland zo dat je wel mag voorkomen dat er vogels in je wei gaan zitten, maar ze verjagen mag niet. In de wei waar we die camping wilden zat één Kievit te broeden, dus voor ons ging het feest niet door. Die camping mocht er echt niet komen. Dat is dan nog tot daar aan toe, maar twee weken later kwam ik er nog eens langs en toen zag ik dat die boer het hele weiland aan het omploegen was. Dat is dan wel erg zuur en er is niemand die het kan of wil uitleggen."

Aanvraag

"Er is in Nederland wat regelgeving betreft gewoon een te grote gedifferentieerdheid", meent Lakwijk van Brussel. "In de RAI in Amsterdam moet een trap bijvoorbeeld aan heel andere eisen voldoen dan verderop in de Amsterdam Arena. Dan heb je het dus over dezelfde stad! In Duitsland zijn ze al een stuk verder met de regelgeving, maar daar is het dan zo dat je voortdurend een 'Bühnemeister' om je heen hebt lopen. In België kan daarentegen juist alles nog. Hier in Nederland zou een en ander wel makkelijker kunnen. Over vuurwerk wordt bijvoorbeeld op provinciaal niveau beslist, een medisch plan is niet regiogebonden en over milieuvoorwaarden hebben ook omliggende gemeenten inspraak. Het is gewoon enorm breed en bij de gemeenten is er dan meestal ook niet één loket waar je met je aanvraag terecht kunt. Een gemeente die dat heel goed heeft opgepakt is Wijchen. Daar hadden ze voor Emporium nog nooit met een groot evenement te maken gehad en ze hebben gewoon heel goed geluisterd naar hoe dat het best aangepakt zou kunnen worden. Ze hebben nu één aanspreekpunt waar je voor het hele traject bij terecht kunt. Wel zo makkelijk." Jack van Deursen geeft nog een goed voorbeeld: "Ook Rotterdam doet het wat dat betreft

goed. Ze hebben een heel boekwerk waardoor je precies weet waaraan je aanvraag moet voldoen”, vertelt hij.

Controle

“Er moet gewoon een uniforme regelgeving komen”, meent Rob Telgenkamp. “Wel moet je er voor waken dat je met die regelgeving niet overdreven safe gaat zitten. Je moet samen de kaders zien te bepalen. Overigens is ook het gebrek aan vakkennis bij de controleurs schrikbarend hoog. Een ambtenaar die bij wijze van spreken blij is een keer van zijn kantoor af te zijn en dan denkt te kunnen bepalen dat een toren van twintig meter hoog veilig is door er een keer aan te schudden. Je komt het allemaal tegen.” Ook Ed Overvest heeft zulke ervaringen gehad: “We waren eens ergens aan het werk toen een controleur ons kwam vertellen dat we allemaal een harnas aan moesten trekken. Uiteraard deden we dat toen en de controleur vertrok vervolgens. Even later bleek echter dat ‘ie in de bosjes was gaan zitten om een moment af te wachten waarop één iemand even het harnas uit deed. Toen kwam hij opeens weer tevoorschijn”, herinnert hij zich. “Het is ook een probleem dat alleen de grote dingen gecontroleerd worden, terwijl op de kleinere evenementen juist veel meer verkeerd wordt gedaan”, merkt Van Deursen op. “Uiteindelijk drukken regels en dergelijke wel door op de kosten”, zegt Overvest. Bogers vindt dat

niet zo erg: “Het is dan tenminste wel safe. Maar het steekt wel als je ziet dat een lokale organisator goedkoop iets neer kan zetten zonder ergens aan te voldoen. Wat dat betreft zou een uniforme regelgeving moeten gelden. Dat er bij die ‘kleintjes’ geen controle plaatsvindt snap ik uit ‘controleuroogpunt’ wel, bij ons valt nou eenmaal meer te halen. Goede referenties helpen al heel wat, maar eigenlijk moet er een soort keurmerk komen voor de serieuze bedrijven. Dan weten opdrachtgevers tenminste meteen wat ze aan je hebben.” Volgens Lakwijk van Brussel wordt achter de schermen actief gewerkt aan een soort keurmerk: “Het is alleen een erg lang traject. Gelukkig komen er steeds meer serieuze bedrijven die ook naar elkaar kunnen refereren. Zo werkt het in elkaars voordeel dat je elkaar kent.”

Toekomst

De nabije toekomst ziet er voor de evenementenmarkt hoopvol uit, menen de technisch producenten eensgezind. “Ik denk dat vooral ook de grotere bedrijfsevenementen weer helemaal terugkomen”, zegt Overvest. “De economie trekt weer wat aan en dus mag het allemaal weer wat gekker. Vroeger kon het wat dat betreft allemaal niet op en nu het weer wat beter gaat mag het weer een beetje.” Lakwijk van Brussel denkt bovendien dat het kaf zich van het koren aan het scheiden is: “De serieuze publieksevenemen-

ten met een goede structuur blijven over. De grote evenementen trekken weer wat aan. Een evenement als Pinkpop heeft het moeilijk gehad, maar die zie je nu toch ook weer terugkomen. Dat komt doordat veel semi-evenementen verdwenen zijn en dat komt dan weer door een stuk hospitality. Dat weegt zwaar mee bij de toeschouwers. Dat mag ook, want de tarieven van entreebewijzen liggen in Nederland behoorlijk hoog.” Volgens Monod de Froideville is het allerbelangrijkst dat er in de toekomst met één maat gemeten moet gaan worden: “En dat moet dan wel een reële maat zijn”, voegt hij toe. “Die maat gaat er heus wel komen”, vult Telgenkamp hem aan. “Maar tegen de tijd dat ‘ie er is zitten wij waarschijnlijk al lang in een verzorgingshuis.”

Meer informatie over de deelnemers is te vinden op:

- www.livetime.nl
- www.backstage.nl
- www.evhands.nl
- www.bogers-productions.nl
- www.solid-net.com